

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

WACHTEN

Bizarre eenakter

door

1880

Jo Leemans

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

1998

Nr. 2547

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste DRIE tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *WACHTEN* op te voeren moet de naam van auteur *JO LEEMANS* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/1998/0220/059
ISBN- 978- 90-385-06128

© 1998 Toneelfonds J. Janssens/Jo Leemans
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(1 dame - 2 heren)

Man - ongeveer 35

Vrouw - ongeveer 25

Man 2 - ongeveer 50

DECOR

Een verlaten, desolaat perron, een kille TL-verlichting.
Achteraan een wand met glazen raampjes (of eventueel reclamepanelen.)

1880
TIJDSTIP

Een avond in januari.

(Man op, gekleed in net pak, dito overjas, met aktentas. Lichtjes aangeschoten. Hij kijkt op zijn horloge, zet zijn aktentas neer en ijsbeert.)

MAN : Vijf minuten. Da's verdorie nog een eeuwigheid voor die snerttrein arriveert. Als ie voor één keer op tijd is tenminste. *(ijsbeert weer)* Goed, het verplichte nummertje smoelentrekken zit er hiermee voor een jaartje op. En ik ben er niet kwaad om. Nee, daar ben ik verdorie niet kwaad om. Enfin, na tien jaar weinig inspirerende ervaringen neem je die jaarlijkse komedie er op de duur ook maar bij. Je legt j'er uiteindelijk bij neer dat er altijd wel ergens in januari één avond verloren zal gaan. Enfin, wat maakt het allemaal uit? Een paar uurtjes theater meer of minder. Als de champagne fris is en de hapjes wat voorstellen kan het met wat goede wil wel eens meevallen. *(Hij kijkt andermaal op zijn horloge.)* Nee, daar wind ik me niet meer over op. Zelfs niet over de obligate praatjes over koetjes en kalfjes, het gelul en gezwam, de schuine grappen, de overacting interesse voor wat de chef te vertellen heeft. Bah, na een poos hoor je 't niet eens meer. Je ziet de monden van je collega's nog wel krampachtig open en toe gaan, je merkt de steeds groter wordende zweetvlekken onder de oksels en je ziet de opgedirkte vrouwen schichtig rondspieden wie er het groepje, het kliekje, nadert. Je lacht af en toe, je zegt eens "ja natuurlijk" dan weer "'t is niet te geloven" en schijnbaar achteloos herinner je je net de voorbereide aangebrande grap. En uiteraard mag je niet vergeten de grote manitou het allerbeste voor het nieuwe jaar te wensen. Hoewel je stiekem hoopt dat hij straks met een stuk in zijn spannende vetkraag met zijn bescheten Mercedes tegen een boom knalt. Maar het doet je allemaal niets. Je bent immuun voor het gekwetter, het geleuter, het gezwets. Enfin, zo'n receptie raakt m'n kouwe kleren niet. Klinkt misschien wat sec, wat cool, maar zo moet het. Ja, zo moet het of ik word gek, of agressief, of beide. Enfin, alles went zegt men, en dat zal dan zo wel zijn. *(Stilte.) (Kwaad)* Tot je godverdomme wat opvangt wat niet onder voornoemde bullshit te catalogeren valt. Tot je wat hoort waardoor je even uit je rol dreigt te vallen. Tot je godverdomme verneemt dat je collega die aan de vrouwen en nog meer aan de drank zit, de verpersoonlijking van het begrip onderkruiperij, dat die nul benoemd zal worden tot chef, tot mijn

patron, mijn overste, mijn lik m'n reet! Een collega die je nota bene zelf opgeleid hebt. Godverdomme, waarom?! (*kijkt rond en roept*) Waarom vraag ik?! Kan er mij iemand zeggen waar dat stuk onbenul dat aan verdiend heeft, wat hij dan godverdomme meer heeft dan ik?! Wat zegt u? Ja, da's waar, hij is niet zo koppig als ik, da's juist, hij is wat diplomatischer. "Maar natuurlijk, mijnheer de directeur, daar hebt u volkomen gelijk in, dat hebt u goed bekeken mijnheer de directeur" terwijl het achter zijn rug is van "wilt ge nu eens weten waar die dikke varkenskop nu weer mee afkwam?" Verdorie, de smeerlap, de achterbakse schijnheiligeard, de hielentikker, de, de lul! (*Windt zich danig op, kijkt op horloge.*) En waar blijft in godsnaam die klotentrein?! Hoeveel minuten, uren, dagen zou ik hier eigenlijk al niet verloren hebben met wachten? Wachten, ja, dat blijkt mijn lot te zijn. Wachten, op de trein, op een benoeming, op appreciatie, op iets opwindends, op 'n avontuur, op iets groots.... (*kijkt in de verte*) Maar er is verdorie niets in zicht, niets te verwachten, niets om naar uit te kijken, niets om mij aan op te trekken, niets, rien, nothing godverdomme! Kijk nu, is dat de H.S.T naar Parijs? 't Is niet waar, dat belooft. Da's gegarandeerd vertraging voor mijne boemel. (*De trein passeert en de man steekt zijn middenvinger in de lucht. Hij roept.*) Dikke nekken, bekakte postkaarten! (*Net wanneer hij zich omdraait ziet hij iemand komen aanlopen.*) Maar, zie ik goed, is dat...? (*Zijn gezicht klaart op. Hij trekt zijn das recht.*) Ha, ha, licht schijnt in de duisternis, kijk eens aan. (*Een jonge vrouw komt aangerend.*) Hallo, ook met de trein vanavond?

VROUW : Ja, een lijnbus verwacht ik hier niet direct.

MAN : Ha ha, nee, natuurlijk niet.

VROUW : Godzijdank, de trein is er nog niet.

MAN : Nee, gelukkig niet.

VROUW : Gelukkig?

MAN : Kunnen we gezellig even kletsen.

VROUW : (*kijkt rond*) Wat je gezellig noemt.

MAN : Ik bedoel, enfin, als we dan toch moeten wachten kunnen w'er maar beter het beste van maken. Hoe vond je de receptie trouwens?

VROUW : Ik heb me best geamuseerd maar in de drukte was ik vergeten op mijn horloge

te kijken zodat ik me daarnet nog hals over kop uit de voeten moest maken.

MAN : Dat zie ik, ja.

VROUW : Eerlijk gezegd had ik veel zin wat langer te blijven maar ik geloof dat de volgende trein pas binnen een uur arriveert.

MAN : Volgens de tabellen wel ja.

VROUW : Hoezo?

MAN : Daarnet passeerde de H.S.T. naar Parijs al met een kwartier vertraging.

VROUW : Echt waar?

MAN : Ja.

VROUW : Ik ben blij dat ik je hier zie.

MAN : Hoe bedoel ja?

VROUW : Dat ik op dit uur niet graag alleen ben op dit akelige perron.

MAN : Dan ben je inderdaad in goed gezelschap.

VROUW : Je was zo stil vanavond, voel je je niet lekker?

MAN : Heb je 't dan niet vernomen?

VROUW : Wat dan?

MAN : Wel ja, van die benoeming die ik aan mijn neus zie voorbijgaan.

VROUW : God ja, dat heb ik opgevangen.

MAN : Ten voordele van die kwal dan nog!

VROUW : Straf hé.

MAN : Straf? Een regelrechte schande is het ja!

VROUW : Ach trek het je niet aan. Die man krijgt dan wel een ronkende titel maar veel stelt het volgens mij niet voor. Ik geloof niet dat er veel zal veranderen, noch voor hem, noch voor ons.

MAN : Daar gaat het me niet om.

VROUW : Ik heb de indruk dat mannen daar gevoelig voor zijn hé? Of vergis ik me?

MAN : Voor wat?

VROUW : Je weet wel, promoties, benoemingen of hoe je die snoepjes noemen wil.

MAN : Ik ben daar niet zo fanatiek in als je misschien wel denkt maar ik vind het niet eerlijk dat ik gepasseerd wordt door een slijmerige mouwveger die ik bovendien zelf heb opgeleid.